

صاحب‌امتیاز دانشگاه آزاداسلامی	مدیرمسئول محمدامین ایمانجانیه	فالم‌مقام علی‌خضر یان	اسر‌دبیر مسعود فروغی
معاون اجرایی احسان چپاری	مدیر بازرگانی فرهادجمال‌وندی	مدیر هنری امید بهزادی	
دفترمدیرمسئول ۶۶۳۴۸۰۱۶	تسجیرحیره ۶۶۷۶۰۱۸۰۱۸۳	فکس ۶۶۷۶۰۴۷-۶۶۷۶۰۵۵۱	
روابط عمومی ۶۶۷۶۰۴۹۹	سازمان آگپه‌ها ۶۶۳۴۸۰۴۶۱۸	چاپ سازمان چاپ دانشگاه آزاداسلامی	
توزیع نشر گستر امروز	نشانی	خیابان حافظ، بعد از پل دوم حافظ، روبروی ساختمان بورس، ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم	

کلام معصوم(ع): مؤمن هنگام بی‌نیازی شکر می‌کند و منافق هرگاه بی‌نیاز شود طغیان می‌کند.

غروب آفتاب	۱۷:۰۱	اذان صبح	۰۵:۴۴
اذان مغرب	۱۷:۲۱	طلوع آفتاب	۰۷:۱۴
نیمه شب شرعی	۲۳:۲۳	اذان ظهر	۱۴:۰۸

کاریکاتور

پشتیبانان اغتشاشات...

جعفری

«فرهیختگان» گزارش می‌دهد

دانشجویان بدهکار اجازه ورود به جلسات امتحانی را دارند

فرهیختگان هر چه به‌نیمه دی‌ماه نزدیک‌تر می‌شویم، دلشوره و اضطراب دانشجویان نیز بیشتر می‌شود؛ دلشوره‌ای که تقریباً بیشتر متولدین دهه ۶۰ به‌بعد آن‌را درک کرده‌اند و می‌دانند شروع فصل امتحانات چه اضطرابی را به دل دانشجویی می‌اندازد. این دلشوره زمانی بیشتر می‌شود که موعد امتحانات پایان‌ترم رسیده‌باشد و دانشجویان دنیال کامل کردن جزوه‌ها یا خریدن کتاب‌هایی باشد که اساتید درس مختلف در اول ترم آن‌را معرفی کرده‌اند و دانشجویان تازه‌به‌فکر کامل کردن جزوه یا تهیه کتاب است. البته این مساله تنها یکی از دلایل دلشوره این روزهای دانشجویان است؛ چرا که در میان دانشجویان، هستند افرادی که علاوه‌بر تهیه جزوه و کتاب‌ها، نگران پرداخت بدهی‌شان به دانشگاه هم‌باشند؛ بدهی‌ای که باید در اوایل ترم پرداخت می‌شد و بنا به هر دلیلی به پایان ترم رسیده است و حال دانشجویان مانده با نگرانی عدم اجازه برای شرکت در سر جلسات امتحانی. اگرچه تا چند سال پیش مراکز مختلف دانشگاهی کشور، جلوی ورود دانشجویان بدهکار را بر سر جلسه امتحان می‌گرفتند یا با گرفتن تعهد و روش‌های مختلف به آنها اجازه ورود می‌دادند، ولی گویی امسال قرار نیست چنین وضعی در دانشگاه‌ها وجود داشته باشد و به‌رغم اینکه همه دانشجویان بدهکار باید در اولین و کوتاه‌ترین زمان بدهی خود را به واحدهای دانشگاهی خود پرداخت کنند، ولی اجازه ورود به جلسات امتحان را خواهند داشت. چرا که دانشجویان در سال‌های گذشته شاهد چنین مساله‌ای بودند که با فرارسیدن روزهای امتحان، برخی از دانشگاه‌ها به‌خاطر وصول طلب خود از محل شهریه‌های دانشجویی، مانع حضور دانشجویان بدهکار سر جلسه امتحان شدند، ولی امسال به این دلیل که هنوز وام‌های شهریه از سوی صندوق رفاه به حساب دانشجویان واریز نشده است، مسئولان این صندوق درخواست کردند تا از ورود چنین دانشجویانی به سر جلسه امتحان جلوگیری نشود. یزدان مهر، مشاور وزیر علوم نیز روز گذشته در مصاحبه‌ای در این خصوص گفت: «مسئولان دانشگاه‌ها مانع ورود دانشجویان به جلسه امتحان نشوند، قطعاً صندوق رفاه وزارت علوم، به همه تعهدات خود تا ۱۰ روز آینده عمل می‌کند.» او ادامه داد: «یکی از مشکلات ما در زمینه وام‌های دانشجویی مربوط به تخصیص وام شهریه است، به‌طوری که در سال ۹۴ تنها ۴۰ درصد و در سال ۹۵ تنها ۱۰ درصد وام شهریه تخصیص یافت؛ با این حال میزان اعتبار وام شهریه برای امسال ۳۲ میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان است، هنوز تخصیص نهایی برای وام شهریه داده نشده است.»

درست است که صحبت‌های یزدان مهر بیشتر مخصوص دانشجویان غیر از دانشگاه آزاد اسلامی می‌شود، ولی دانشجویان این واحد دانشگاهی نیز از این امر مستثنی نیستند؛ چرا که یکی از مسئولان دانشگاه آزاد اسلامی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» در این باره گفت: «درست است که دانشجویان بدهکار باید در اولین فرصت بدهی خود را به دانشگاه پرداخت کنند، ولی واحدهای دانشگاهی ما بیشترین همراهی را برای حضور دانشجویان بدهکار بر سر جلسه امتحان خواهند کرد.» او ادامه داد: «البته این مساله نباید این گونه تلقی شود که دانشجویان می‌توانند بدهی خود را پرداخت نکنند.»

گفت وگو

صفر تا صد «استعمار علمی» در گفت‌وگو با پژوهشگر برتر دانشگاه آزاد اسلامی

ژورنال‌های بین‌المللی جوان ایرانی را به سمت نیازهای خود سوق می‌دهند!

بافت خبر ندارد. همه این مسائل نشان می‌دهد که مساله استعمار علمی که حتی می‌توان استعمار علمی نیز نامید، بسیار پراهمیت است.

راهکاری برای این مساله در داخل ایران وجود دارد؟

البته این توهینی نشود به پژوهشگران کشور، اما این اتفاق در حال روی دادن است و بنده که نزدیک به هشت سال در حال تدریس هستم و مقالات متعدد ISI نیز در مجلات معتبر ارائه داده‌ام، به وضوح این مساله را لمس کرده‌ام. متأسفانه مسئولان در این موضوع ورود پیدا نکرده‌اند و فقط رهبری مدتی پیش به آن اشاره داشتند و حتی راهکاری هم برای این موضوع ارائه دادند و آن هم این بود که در داخل، یک سری ژورنال‌ها و تیم‌های تخصصی ایجاد کنیم، ژورنال‌هایی را طراحی کنیم و از پژوهشگران بخواهیم مقالات خود را بفرستند و نه تنها از آنها هزینه‌ای دریافت نکنیم، بلکه اعلام کنیم برای مقالاتی که مناسب کار ما باشد، هدیه‌ای هم در نظر می‌گیریم.

استفاده از پژوهشگران برتر در کشور برای بهره‌گیری از نتایج آنها امر ارزشمندی است، اما آیا این موضوع در بین مسئولان نیز وجود دارد؟ آیا صنعتگران می‌خواهند از این نتایج استفاده کنند؟

من و تیم تحقیقاتی ما یک ماده دارویی را تولید کرده‌ایم که باعث رقیق شدن خون می‌شود. این ماده در حالی توسط این تیم تحقیقاتی تولید شد که پیش از این از آمریکا و با هزینه گزاف وارد کشور می‌شده است و بعد از هند وارد کردند که مشکلات خاص خودش را داشت، به همین خاطر وزارت بهداشت روی سایت خود اعلام کرد که اگر کسی بتواند این محصول دارویی را تولید کند، حمایت‌های جدی‌ای از آن خواهیم کرد. تیم ما وقت و هزینه گذاشت و این ماده را به بهترین کیفیت ساختیم. برای ارائه به وزارت بهداشت مراجعه کردیم و آنها هم ما را به یک شرکت دارویی معرفی کردند. در آخر هم بعد از اینکه ما را به هم پاس کاری کردند، مسئول تولید با این مضمون به ما می‌گوید ما که داریم وارد می‌کنیم، چه کاری است که از شما بگیریم؟ دنبال دردسر نیستیم.

مورد این نیازها سوق می‌دهند. پژوهشگران ما بدون اینکه از این قضیه آگاه باشند، ابتدا با هزینه ارزی زیاد مواد اولیه این تحقیقات را از آنها خریداری می‌کنند (سود اول: فروش مواد اولیه) سپس با صرف هزینه زمان و انرژی پازل‌های تحقیقاتی آنها توسط پژوهشگران نخبه و با استعداد ما حل می‌شود (سود دوم: حل شدن بخشی از یک پازل تحقیقاتی بزرگ و هدفمند) و سپس نتایج این تحقیقات را که با صرف هزینه زیادی صورت گرفته، درست در فرمتی که لازم دارند از محقق ما می‌گیرند تا در مجله خودشان منتشر کنند و در نهایت هر محقق بدون آنکه خود بداند و شادمان از چاپ مقاله‌اش در مجله مورد نظر در اصل گوشه‌ای از پازل طراحی شده توسط آنها را حل کرده که خود نیز از آن آگاه نیست. در آخر این تیم تحقیقاتی پشت صحنه این مجلات با کنار هم قرار دادن نتایج تحقیقاتی که هر قسمت آن توسط یک یا چند پژوهشگر ما به دست آمده، مشکل بزرگی را حل می‌کنند یا به تولید علمی خاص می‌رسند، بدون اینکه هیچ گونه تلاشی در این مورد انجام داده باشند که این همان «استعمار علمی» پژوهشگران کشورهای در حال توسعه است. مثال بارز این موضوع فکر کنید حول ساخت یک هواپیما باشد. یک دانشجو می‌آید و دو یک هواپیما را می‌سازد، یکی دیگر بال آن را می‌سازد و دیگری اجزای داخلی و ناوبری، بعد نتایج در اختیار آن ژورنال قرار می‌گیرد و آنها هم به راحتی در اختیار کمپانی‌ها بدون اینکه هزینه کرده باشند قرار می‌دهند. این موضوع در حالی است که آن دانشجو از اتفاقی که قرار است با نتایج این تحقیق خود که بعضاً دو سال به طول می‌انجامد،

این مقاله ای را برتری می‌کند که مورد نیاز آن کشور یا آن موسسه است. این مساله این مفهوم را می‌رساند که یک شرکت بزرگ پشت این مسائل قرار دارد.

کمپانی‌های متصل به این ژورنال‌ها چگونه از پژوهش‌ها استفاده می‌کنند؟ این شرکت‌ها می‌آیند و آن مساله اصلی و عمده خودشان را که ابهام دارند و می‌خواهند پژوهشگران روی آن کار کنند، به صورت hot paper چاپ می‌کنند و من پژوهشگر برای اینکه مقاله‌ام چاپ شود، از این موضوع تأسی می‌گیرم و طبق آن چیزی که آنها می‌خواهند، به دانشجوی ارشد و دکتری می‌گویم که بروید و روی این موضوع کار کنید. بعد آن دانشجوی ارشد و دکتری حداقل ۶ ماه روی آن موضوع پژوهشی در آزمایشگاه یا کارگاه وقت می‌گذارد و در نهایت نتایج این پژوهش را طبق قالبی که آنها تعیین کرده‌اند، برایشان ارسال می‌کنم.

دقیق تر بگویم، آنها با یک برنامه ریزی بسیار دقیق و هوشمند نیازهای تحقیقاتی خود را به صورت Hot Papers (مقالات داغ یا بسیار ارزشمند) در این مجلات منتشر می‌کنند و سپس پژوهشگران جوان و خلاق کشورها را در حال پیشرفت (از جمله کشور ما) را به سمت تحقیق در

نتایج تحقیق خود است و مقالات ISI مهم‌ترین جا برای انتشار این تحقیقات به‌شمار می‌روند. محقق در سرچ ژورنال‌ها به ژورنال‌های hot paper می‌رسند که این مقالات بیشترین ارجاع را دارند. پژوهشگر می‌آید و تحقیق خود را داخل فیلد این مقاله می‌کند، چون فرض می‌کند بیشتر دیده می‌شود، اما این همه ماجرا نیست و hot کردن یک paper قطعاً با توجه به نیاز آن ژورنال بوده است، یعنی آن ژورنال،

مساله پژوهش و تحقیقات طی سال‌های اخیر مورد توجه مسئولان آموزش عالی کشور قرار گرفته است موضوعی پیچیده که هر از چندگاهی آن را خلاصه به چاپ مقالات در ژورنال‌های دانست و برخی دیگر از «کارپردی»، «سازی پژوهش‌های صورت گرفته می‌گویند. اما یکی از مسائل مهمی که کمتر مورد توجه قرار گرفته،

می‌دانند و به خصوص کشورهای غربی است؛ مقالاتی که امروزه شاخص امتیاز و رتبه‌بندی دانشگاه‌ها است و همین مساله جای تامل و تحلیل دارد. «استعمار علمی»، یکی از نکات مهمی است که ذیل این ژورنال‌ها به وجود می‌آید؛ مساله‌ای که حتی رهبر انقلاب نیز چندی پیش نسبت به استفاده غربی‌ها از توان علمی دانشجویان و محققان علمی کشور هشدار داده بودند. به همین خاطر سراغ یکی از پژوهشگران برتر که مقالات متعدد ISI به اسم خود ثبت کرده است، رفتم. او دارای مدرک دکتری تخصصی شیمی گرایش معدنی و استادیار تمام وقت گروه شیمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر است و بیش از ۵۰ مقاله ISI در معتبرترین ژورنال‌های دنیا به چاپ رسانده است. گفت وگویی ما را با مهدی خلج می‌خوانید.

سود چاپ مقالات ISI برای محقق است یا انتشار دهنده؟

برخی ژورنال‌ها، مخصوصاً ISI که اکثر آنها برای کشورهای غربی است، سود و طرفه می‌کنند. این مساله در همه رشته‌ها دیده می‌شود، اما در رشته شیمی که بنده هم تخصص دارم نیز ملموس تر است. مثلاً مواد اولیه پژوهش‌ها که دانشجویان شیمی انجام می‌دهند، توسط دو شرکت تولید می‌شود یک شرکت آلمانی و دیگری آمریکایی. همه شیمیست‌های ارشد و دکتری که در آزمایشگاه‌ها در حال تحقیقات هستند، اکثر مواد اولیه خود را از این دو شرکت خریداری می‌کنند. بعد از اینکه این مواد خریداری می‌شود، طبیعتاً آن پژوهشگر به دنبال ارائه یک مقاله برای انتشار

کوتاه از آیین‌نامه آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی

بدون شک اطلاع از قوانین آموزشی برای هر دانشجویی «الزامی» است؛ این مهم آنجایی قابل توجه می‌شود که در ابتدا، اواسط یا آخر ترم به یک «گره آموزشی» برخورد می‌کنید و اگر اطلاع کافی از قوانین آموزشی نداشته باشید، در بهترین حالت باعث سردرگمی چندروزه و بالا و پایین کردن پله‌های دانشگاه برای پاسخ به سوال خود می‌شوید. ما سعی داریم در این ستون گره‌های آموزشی شما را باز کنیم.

حداقل نمره قبولی/ بخش اول

حداقل نمره قبولی در هر درس از ۱۰ است (این مورد به‌طور استثنا در درس آشنایی با قرآن کریم ۱۲ است). دانشجویی که در هر یک از دروس الزامی حداقل نمره قبولی را کسب نکند، ملزم به تکرار آن درس است. همچنین اگر دانشجویی در یک درس انتخابی یا اختیاری مردود شد، به جای آن درس می‌تواند از جدول دروس انتخابی یا اختیاری در برنامه مصوب، درس دیگری را انتخاب کند.

برای هر درس در طول دوران تحصیل حداقل یک نمره مردودی ثبت و در محاسبه میانگین نمرات تأثیر داده می‌شود و چنانچه دانشجو چند بار در یک درس مردود شود، نمره مردودی دفعه دوم و به بعد پس از ثبت بلاثر بوده و حذف می‌شود و در تعیین میانگین نیمسال‌ی و کل محاسبه نمی‌شود.

توییت دانشجویی

#بدبخت_مشروط

دوستانی که فانتزیشن این بود که برن بزبن روی میز استاد و بگن برو از خدا بترس، الان وقتشه که بزبن تو گوش خودشون بگن برو از استاد بترس #بدبخت_مشروط!

Reply Retweet Favorite

